

ANGELČEK

VSEBINA k 7. številki: L.-F.: Pisma — Matko Krevh: Zelene hlačke — Fr. Rojec: Taščica (Pesem) — Fran Radešček: Pozimi v božji naravi — J. E. Bogomil: Zakaj... zakaj...? — Dva zamišljena — Bogomil: Ljubi Marijini otroci! — Uganke, skrivalice in drugo — Rešitve v 6. številki.

Zagonetke v 6. številki so prav rešili: Željko Einspieler v Vodah-Trbovlje, Jereb Helena v Bukovščici, Pristovšek Rajmund v Štorah; Rešek Al., Avguštin Al., Brezovar Milan, Renčelj Milojko in Stare Jože v št. Vidu nad Ljubljano (zavod); Srdan Turk v Ljubljani (na Vrtači); Dacar Peter v Trzinu; Markež Rozalija v Boh. Belu; Jan. Stepan, Erna Lesjak in Hilda Jandl v Mariboru; Franc Pepelnjak v Radečah; Verica in Drago Florijančič v št. Petru pri N. m.; Koželj Anton v Hajdini (Breg); Temet Peter v Bistrici-Limbuš; Čresnik Ida v Štorah; Helena Božič v Ljubljani; Murovič Roža v Kočevju; Tušek Mirko v Ptuj; Rudolf Barzer in štabuc Jože v Bratonečicah pri Ormožu; Vuga Helena v Celju; Tonček Volk v Ljubljani; Erna Ulaga, Hohnjec Zora in Brglez Mira v ?; Pustotnik Francka v ?; Jožica Senica v Trbovljah-Vode; Papež Roza v Podbrežju pri Mar.; Jug Franjo v Studencih pri Mar.; Toplak Fr., Savci pri Ormožu; Karel Kasper v Ptuj; Franci Srebotnik v Šoštanj; Großmann Mařenka, Ogrizek Ivanka, Milica Weiss, Marta Guček, Praznik Kosenka, Valenčak Marija in Zora, Križnik Štefanija in Čmak Frančiška, gojenke š. sester v Celju; Bobek L., Močnik R., Gajšek S., Pozinek K., Vrčnik F., Mraz J., Klarič A., Jug D., Vrmočnik K., Sikošek H., Oberžan A., Kos M., Šergan Z., Rozman L., učenci III. razr. osnovne šole v Štorah; Hafner Vlasta, Kuhar Lenčka, Vode Minka, Črnilec Julka,

(Nadaljevanje na tretji strani ovitka.)

Vrtec s prilogo Angelček (10 številki) stane za leto 1929/30
Din 22, Angelček sam Din 8.

Urednik in izdajatelj: Jožef Volc, stolni kanonik v Ljubljani,
Pred škofijo št. 8.

Rokopisi in rešitve naj se pošiljajo na »Uredništvo Vrtca in
Angelčka« v Ljubljani, Pred škofijo št. 8.

Naročnino sprejema »Uprava Vrtca in Angelčka« (dr. Jožef
Demšar) v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 80. Čekovni račun
uprave št. 10.470.

Za Jugoslovansko tiskarno v Ljubljani Karel Čeč.

Pajer Pavla, Jelovčan Mara, Bučar Danica, Sifrer Marica, Demšar Mici, šušteršič Jelka, šušteršič Marija, Potočnik Anika, Volčjak Ivana, Žagar Terezija, Križman Tončka, Tičak Marcela, Jaklič Pavla, Zadnik Zvezdana, Zakotnik Ana, Levstek Milena, Gosar Ivka, Mrak Vida, Berčič Anica, Triler Nežika, Vdovč Tončka, Lotrič Francka, Žontar Katka, meščanska šola v Škofji Loki; Jan Lovro, Arnšek Franjo v Veržeju (Marijanišče); Flere Ana v Trbovljah-Vode.

Izžrebana je Čresnik Ida.

Beseda ugankarjem.

Danes pa enkrat nekaj prav lahkega! Morebiti boste to rajši brali kakor pa vedno navodila in nauke.

Pobahati se moram pred vami, da je naša ugankarska umetnost že silno stara. O mi nismo šele od včeraj na svetu. In tudi to moram povedati, da so že v starih časih znali zastavljati lahke in težke uganke.

Že v starih grških pravljicah beremo, da je pred mestom Tebe v Beotiji sedela na skali grda pošast — Sfinga so ji rekli — ki je imela levovo telo in žensko glavo. Mimoidečim Tebancem je zastavljala tole uganko: »Katera stvar hodi zjutraj po štirih, opoldne po dveh, zvečer pa po treh?« Kdor ni znal odgovoriti, ga je Sfinga zgrabila in ga pahnila s skale, da se je ubil. Šele junak Edip je imel toliko soli v glavi, da ji je povedal: »To je človek.«

Vi pa to že davno veste.

Hujša je pa tale:

Davno pred Kristusovim rojstvom je živel slavni grški pesnik Homer. Ta mož je napisal dvoje slovityh spevov: Ilijado in Odisejo. Umrl je pa, pravijo, ta mož iz globoke žalosti, ker ni mogel razrešiti neke uganke.

Šel je namreč nekega dne k morju. Srečal je ribiče, ki so se ravno vračali z ribjega lova. Vprašal jih je: »Ali ste kaj ujeli?« Hudomušni ribiči so mu pa zvito odgovorili: »Kar smo ujeli, smo tam pustili; česar pa nismo ujeli, to pa s seboj nesemo.«

Sapramiš! Ta je pa trda, kajne? Stari Homer je pre-mišljeval, ugibal in naposled od žalosti umrl. — —

Kdo ve, če bi tudi vi prej ne umrli in bi ostala ta uganke še za prihodnje čase nerešena, ako bi jaz ne bil toliko dober, da bi jo vam sam rešil. Pa so jo tudi meni samemu rešili drugi ljudje, ki so bolj učeni kakor jaz sam. Ko vam jo bom povedal, boste spoznali, da je čisto lahka — ampak znati je treba. Uganite! J. L. (Dalje prih.)